

Dr Robert A. Peterson, Ludzkość i grzech, sesja 6, Pauline Restoration of the Image of God, Efezjan 4:22-24

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat doktryny człowieczeństwa i grzechu. To jest sesja 6, Pauline Restoration of the Image in Christ, Efezjan 4:22-24.

Kontynuujemy nasze studium antropologii, a konkretnie obrazu Boga.

Dokładniej, doktryna Pawła o przywróceniu obrazu. Przystudiowaliśmy Kolosan 3:9 i 10 i dowiedzieliśmy się, że istnieje przywrócenie obrazu w odniesieniu do wiedzy. Teraz przechodzimy do Efezjan 4:22 do 24, gdzie dowiadujemy się, że obraz obejmuje przywrócenie w świętości i sprawiedliwości.

Kontekst to Efezjan 4:17 do 19. A to mówię i zaświadczam w Panu, ESV, że nie powinniście już postępować tak, jak poganie postępują w próżności umysłu swego. Są oni zaciemnieni w swoim rozumieniu, odłączeni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich z powodu zatwardziałości serca.

Stali się bezduszni i oddali się rozwiązłości, chciwi, by praktykować wszelkiego rodzaju nieczystość, ale nie w ten sposób uczysz się Chrystusa. Paweł napominał swoich czytelników, by nie żyli w grzechu, jak niezbawieni, w wersetach od 17 do 19. Co ciekawe, podobny kontekst do tego w Liście do Kolosan.

Wierzący, do których pisze Paweł, nie zostali nauczeni, by żyć w sposób bezbożny, gdy dowiedzieli się o Chrystusie w ewangelii. 4:20 i 21 Listu do Efezjan, ale nie tak nauczyliście się Chrystusa, zakładając, że słyszeliście o Nim i zostaliście w Nim nauczeni, ponieważ prawda jest w Jezusie. Wręcz przeciwnie, ci chrześcijanie zostali nauczeni, by żyć świętym życiem.

Paweł używa trzech bezokoliczników w wersetach 22–24, aby nauczać o znaczeniu tego nowego pobożnego życia, które zastępuje stary grzeszny sposób życia. Te bezokoliczniki można postrzegać jako substancjalne, funkcjonujące jako złożone dopełnienie bliższe tego, czego cię nauczono, lub jako epistemologiczne, uzupełniające prawdę. A dobrzy ludzie nie zgadzają się co do tych dwóch opcji.

Sądzę, że ja również opowiadam się za tym drugim, podobnie jak Zerwick, Milton w NCB i Bruce w NICNT. Kolosan 3:9 i 10 oraz Efezjan 4:22 do 24 dobrze ilustrują rozróżnienie Hermana Ridderbosa między trybem oznajmującym a rozkazującym. Zobacz książkę Ridderbosa *Paul, an Outline of His Theology*, strony 253 do 258, 270, 271.

także Filipian 2:12 i 13. W poprzednim fragmencie, Kolosan 3, Paweł mówi wierzącym Kolosanom, co już się z nimi stało. Zdjęli starego człowieka i przyoblekli nowego.

W Liście do Efezjan 4:22-24 Paweł napomina swoich czytelników, aby zdjęli starego człowieka i przyoblekli nowego. To jest wzór w myśleniu Pawła. Często mówi o tym, co Bóg w Chrystusie uczynił dla swojego ludu.

Mówi w trybie oznajmującym, że tak powiem. W innym kontekście będzie napominał lud Boży, aby czynił dokładnie te rzeczy, o których już powiedział, że Bóg dla nich uczynił. To jest nakaz.

Nie ma tu żadnej sprzeczności. To skuteczny sposób Pawła na nauczanie, że życie chrześcijańskie opiera się na zbawczym dziele Boga. Napomnienia są oparte na trybie oznajmującym.

A po drugie, ludzie Boga są aktywnie zaangażowani w życie chrześcijańskie. Życie chrześcijańskie nie polega tylko na radowaniu się naszym zbawieniem, to jest wskazówka. Obejmuje nakaz.

Polega ona na życiu dla Boga w oparciu o naszą radość z Jego łaski i zbawienia. Darmowe zbawienie Boże staje się naszym. I doświadczamy go w świetle, żyjąc w świetle tego, co Bóg dla nich uczynił.

Efezjan 4, 22, 20. Nie tak uczycie się Chrystusa, zakładając, że słyszeliście o Nim i zostaliście w Nim nauczeni, ponieważ prawda jest w Jezusie. Mianowicie, 4:23, ah, 22.

Odrzucić, zgodnie z poprzednim zachowaniem, starego człowieka psuje się według pragnień oszustwa. A odnowić, jest ta idea ponownie, w duchu waszych umysłów. I przyoblec nowego człowieka, który według Boga został stworzony w sprawiedliwości i świętości prawdy.

Bardzo dosłownie. W Liście do Efezjan 4:22 Paweł mówi swoim czytelnikom, że zdejmujecie znowu ubranie, według waszego poprzedniego sposobu życia, starego człowieka. To jest skażenie według waszych zwodniczych pragnień.

Podjmują smak jako jakościowy dopełniacz, tak zwany hebrajski dopełniacz. Czytelnikom nakazuje się uwolnić się od grzesznego przedchrześcijańskiego stylu życia z jego zwodniczymi pragnieniami. Paweł dalej uczy nas, abyśmy odnowili nastawienie naszego umysłu.

W wersecie 23 Paweł wzywa do odnowienia ich nastawienia psychicznego. Bezokolicznik czasu teraźniejszego, pozostałe to dziedziczka, można interpretować

jako wskazujące na postępujące działanie. Tak więc FF Bruce w swoim komentarzu do Listu do Efezjan.

Mają być nieustannie odnawiani w swoim myśleniu. Trzeci bezokolicznik znajduje się w wersecie 24. Mają przyoblec się w nowego człowieka, który według Boga został stworzony w prawdziwej sprawiedliwości i świętości.

Aletheos to kolejny jakościowy dopełniacz. Zamiast więc sprawiedliwości i świętości prawdy, zrób z tego przymiotnik. Prawdziwa sprawiedliwość i świętość.

To mówi o nowym duchowym stworzeniu w Chrystusie Jezusie. Porównaj Efezjan 2:10, 2:15, Kolosan 3:10, 2 Koryntian 5:17, Galacjan 6:15. Ten nowy motyw stworzenia jest wszędzie. Efezjan 2:10, łaską jesteście zbawieni przez wiarę.

Że zbawienie nie jest z was samych, ale darem Bożym. Nie według uczynków, aby się kto nie chlubił. Bo jesteście Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie.

Nie odnosi się do stworzenia. Odnosi się do nowego stworzenia. Znaczenie jest odtworzone w Chrystusie Jezusie dla dobrych uczynków, które Bóg ustanowił.

Powinieneś w nich chodzić. Ten nowy motyw duchowego stworzenia znajduje się w Kolosan 3.10, który właśnie omówiliśmy w 2 Koryntian 5:17 i Galatów 6:15. To nowe stworzenie jest koncepcją korporacyjną, która oczywiście ma indywidualne zastosowania.

Uważaj na tendencję do czytania Biblii przez amerykańskie spektakle w sposób indywidualistyczny. Jest to przede wszystkim księga korporacyjna. Zwracając się do Izraela w Starym Testamencie i Kościoła w Nowym Testamencie.

Po drugie i szczerze, przemawia do nas jako jednostek, oczywiście. Rozumiem te słowa. Nowy człowiek, który został stworzony.

Być bardzo podobnym do nowego człowieka według obrazu Tego, który go stworzył w Kolosan 3:10. Chociaż imago dei nie jest konkretnie wymienione w Efezjan 4:24. Rozumiem, że werseł mówi o tej koncepcji z następujących powodów. Jednym z nich jest bliski paralelizm do Kolosan 3.10. Drugim, użycie I create, katizo , w obu fragmentach w odniesieniu do nowego stworzenia. Fraza według Boga, która przybliży według obrazu Boga.

Zwróć uwagę na podobieństwa między Księgą Rodzaju 1:27 w Septuagincie a Kolosan 3:10 w Liście do Efezjan 4:24. CL Mitton zgadza się, New Century Bible to jego komentarz do Listu do Efezjan. Mitton zgadza się, cytuję, sformułowanie tutaj w Liście do Efezjan różni się od sformułowania w Liście do Kolosan 3:10. Ale wyraźnie,

znaczenie ma być takie samo, cytuję. Bruce dodaje, cytuję, fraza according to God oznacza na obraz Boga.

Rozumiem zatem, że Efezjan 4:24 i Kolosan 3:10 mówią o tym samym temacie. Odtworzenie istot ludzkich w Chrystusie Jezusie według pierwotnego obrazu Boga w ludzkości. W Efezjan 4:24 dowiadujemy się, że nowy człowiek został stworzony według Boga w prawdziwej sprawiedliwości i świętości.

Ponieważ przywrócenie istot ludzkich, które jest zgodne z Bogiem w Chrystusie, obejmuje prawdziwą prawość i świętość, pierwotne imago Dei musiało obejmować to samo. Tutaj dowiadujemy się o moralnym aspekcie pierwotnego obrazu Boga w człowieku. Adam został stworzony, a Ewa była podobna do Boga w pierwotnej czystości.

Jest to zgodne z Księgą Rodzaju, w której Adam i Ewa żyli w społeczności z Bogiem przed upadkiem. Tylko święte istoty mogły żyć w społeczności ze świętym Bogiem. Widzieliśmy fakt stworzenia człowieka na obraz Boga w Księdze Rodzaju 1. Studiowaliśmy doktrynę Pawła o odtworzeniu obrazu Boga w wierzących na mocy zjednoczenia z Chrystusem.

W Kolosan 3:9 i 10 widzimy, że nasze umysły są poddawane posłuszeństwu i służbie Bogu. Widzimy to w Efezjan 4:22-24, gdzie odnowienie obrazu oznacza odnowienie w sprawiedliwości i świętości. Jeszcze raz, oto rozumowanie.

Odnowienie obrazu obejmuje prawość i świętość. Dlatego też oryginalny obraz musiał obejmować te same rzeczy. Podsumowując w świetle teologii historycznej i prowadząc do systematyki, to odnowienie w wiedzy i prawości oraz świętość są aspektami substancjalnego lub strukturalnego poglądu na obraz.

Adam i Ewa wyszli od swego stwórcy z tym charakterem. Byli świętymi istotami we wspólnocie ze świętym Bogiem. A Bóg obdarzył ich wiedzą, zdolnością myślenia, aby mogli zrozumieć Jego słowa, aby mogli być Mu posłuszni i Go kochać, i czynić Jego wolę, i służyć Mu przez wszystkie swoje dni.

Trzecim nagłówkiem jest fakt obrazu w Księdze Rodzaju 1, doktryna Pawła o przywróceniu obrazu w Chrystusie. Trzecim jest doktryna Pawła o Chrystusie jako obrazie Boga. Jest to bardzo pomijane w dyskusjach o obrazie Boga i nie powinno tak być.

Należy to podkreślić. Paweł w swoich listach naucza, że Chrystus jest obrazem Boga. W 2 Koryntian 4:4 Paweł zajmuje się faktem, że niektórzy wierzą, a inni odrzucają apostołskie kazania.

2 Koryntian 4:4. Jego przeciwnicy, chłopcy, są na pewno widoczni w korespondencji Koryntian. Jego przeciwnicy mówią: Pawle, jesteś fałszywy, jesteś sekciarzem, jesteś fałszywym prorokiem. Twierdzisz, że ta ewangelia jest tak świetlista, a ludzie w nią nie wierzą.

Nie wszyscy automatycznie wierzą w tę wiadomość o Jezusie. Jesteś w ciemności, twoja wiadomość jest nieprawdziwa, jesteś oszustem. Biedny Paweł musi bronić się w listach do Koryntian, aby bronić ewangelii.

I on to robi. Przyjmuje ciosy, ale nie pozwoli, by ewangelia była wleczona w błoto: ewangelia i Chrystus.

2 Koryntian 4:1-6 zwraca naszą uwagę. Dlatego też, mając tę posługę w kontekście, oznacza to, że jest to posługa nowego przymierza. Głoszenie ewangelii, która jest bardziej chwalebna niż posługa starego przymierza.

Mojżesz schodził z góry Synaj, a jego twarz była tak rozświetlona chwałą Boga, że musiał założyć zasłonę. Ludzie nie mogli jej znieść. W porównaniu do chwały nowego przymierza w Chrystusie, ta chwała na twarzy Mojżesza, która była istotna, jak mówi Paweł, nie była żadną chwałą.

To jedno z tych tak zwanych orientalnych porównań. Tak, była chwała. Ale chwała Nowego Testamentu jest o wiele większa.

Przyćmiewa tę chwałę. Dlatego 2 Koryntian 4:1, Mając zatem tę nową służbę przymierza z miłosierdzia Bożego, nie upadamy na duchu. Ale wyrzekliśmy się haniebnych, podstępnych dróg, wbrew temu, co mówią jego przeciwnicy.

Odmawiamy praktykowania przebiegłości lub manipulowania Słowem Bożym, wbrew temu, co mówią Jego wrogowie. Ale przez otwarte oświadczenie prawdy, chcielibyśmy polecić siebie sumieniu każdego w oczach Boga. I nawet jeśli nasza ewangelia jest zasłonięta, On przyznaje, że jest zasłonięta. Jest zasłonięta dla tych, którzy giną.

W ich przypadku Bóg tego świata, odnosząc się do Szatana, oślepił umysły niewierzących, aby nie dostrzegli światła ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. Albowiem to, co głosimy, nie dotyczy nas samych, lecz Jezusa Chrystusa jako Pana, a my sami jesteśmy waszymi sługami dla Jezusa. Bóg, który powiedział: niech światłość zaświeci z ciemności, ukazał się w naszych sercach, aby oślnić nas światłem poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

W tym tekście Paweł zajmuje się faktem, że niektórzy wierzą, a inni odrzucają apostoelskie kazania. Mówi o świetle chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga,

świecącym nad grzesznikami w głoszeniu słowa. To chwalebny Chrystus jest podmiotem ewangelii.

Bóg, stwórca, odtwarza grzeszników, oświecając ich zbawczym przesłaniem. Chrystus jest obrazem Boga w tym tekście, ponieważ odzwierciedla chwałę Boga, gdy głoszona jest ewangelia. Ach, ten fragment jest tak cudowny.

Nie mam czasu, aby oddać mu sprawiedliwość. Mówi o strasznym położeniu osób niezbawionych. Diabeł, który jest mądrzejszy i silniejszy od nas, zaślepił umysły niewierzących, a klauzula celu pokazuje dlaczego: aby powstrzymać ich od wiary w ewangelię.

Aby powstrzymać ich przed zobaczeniem światła ewangelii i chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. Ale Bóg, który powiedział, niech światło zaświeci z ciemności w Księdze Rodzaju 1, i tak się stało, suwerennie sprawił, że jego światło zaświeciło w sercach jego ludu, gdy usłyszają ewangelię dzięki potężnemu działaniu Ducha Świętego, i pokonuje mocarza, diabła, i uwalnia tych, którzy są przez niego związani. Pokonuje oślepienie diabła i udziela Bogu, który stworzył światło, nadprzyrodzonego światła duchowego tym, którzy są w ciemnościach grzechu i szatańskiej ślepoty, i zbawia ich dzięki boskiemu oświeceniu.

To nie jest język odrodzenia. To obraz światła pokonującego ciemność. To zbawienie jako boskie, skuteczne oświecenie.

A wszystko to ma związek z ewangelią, która ma związek z chwałą Chrystusa, który jest obrazem Boga. Chrystus jest obrazem Boga, ponieważ odzwierciedla chwałę Boga, gdy głoszona jest ewangelia. To ma w rzeczywistości ważne implikacje dla głoszenia ewangelii.

Ewangelia dotyczy Jezusa. Tak, możemy dać nasze świadectwo i jest to właściwe. Jest to biblijne.

Ale ewangelia, której używa Bóg, słowo Boże ku zbawieniu, jest słowem o Jezusie. A Bóg bierze słowo nadprzyrodzenie i uwielbia swojego uwielbionego syna, który umarł za grzeszników i zmartwychwstał trzeciego dnia. On wykonuje zbawcze dzieło w życiu ludzi. Daje nam to pewność w dzieleniu się ewangelią, ponieważ nasze czyny uwielbiają Chrystusa.

A gdy Bóg działa, naszym celem jest, aby więcej czcicieli Chrystusa dołączyło do królestwa i dołączyło do nas w oddawaniu czci temu wielkiemu Panu Jezusowi. W Liście do Kolosan 1:15, Chrystus jest nazwany obrazem Boga. List do Kolosan 1. Jest obrazem niewidzialnego Boga, pierworodnym wszelkiego stworzenia.

Bo przez niego wszystko zostało stworzone w niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze, wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego. A on jest przed wszystkim i w nim wszystko trwa. I on jest głową ciała, kościoła.

On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim, co miał, był pierwszy. Bo upodobało mu się, bo w nim cała pełnia Boża upodobała sobie zamieszkać. I przez niego pojednać ze sobą wszystko, czy to na ziemi, czy w niebie, czyniąc pokój przez krew krzyża jego.

To fantastyczny kontekst, który pokazuje, że Chrystus jest najważniejszy we wszystkim ponad stworzeniem, ponieważ był agentem Boga w stworzeniu. I wykonuje dzieło opatrności, utrzymując to stworzenie. A to stworzenie nie zostało stworzone tylko przez niego, ale dla niego.

On jest dziedzicem. On otrzyma wszystko na końcu. Więc jest Panem stworzenia i tym samym jest w tej sferze najważniejszy.

On jest także Panem w rekreacji, która mówi o jego ciele, kościele. W Kolosan 1:15, w kontekście stworzenia, Paweł nazywa Chrystusa obrazem niewidzialnego Boga. Ma na myśli, że Jezus wcielony, Syn Boży, wieczny Syn wcielony, znany jako Jezus, jest widzialną reprezentacją Boga, który jest niewidzialny.

Jezus jest Bogiem wcielonym. Niewidzialny Bóg stał się widzialny w Chrystusie Jezusie. Filipie, dlaczego mówisz, pokaż nam Ojca, Jana 14? Czy nie rozumiesz? Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie.

Kiedy widzisz Jezusa, widzisz Ojca. On jest obrazem Boga. Nie zamierzałem używać ilustracji tenisowych, ale oto kolejna.

Podczas moich studiów doktoranckich moja żona pracowała jako miła kelnerka w miłej restauracji. Właściwie jest tak miła, że wpadła w kłopoty. Gdybyś znał moją żonę, Mary Pat, zrozumiałbyś i śmiałybyś się, bo pracowała w tym... Pomogła mi ukończyć studia doktoranckie w Graduate School of Drew University w Madison, New Jersey, studiując teologię historyczną.

Pracowała jako przyjazna kelnerka i nawet nie wiedziała, że istnieje coś takiego jak nagroda srebrnego dolara, ale ktoś wyżej postawiony potajemnie odwiedzał różne sklepy i jeśli zauważył nietypową obsługę, dawał nagrodę srebrnego dolara. Nie zawsze była wręczana, ale wiesz, jak to się dzieje. Wygrała ją, a pracowała tam krócej niż rok, a inni ludzie, którzy pracowali tam długo, nie dostali jej i nie byli tak szczęśliwi, ale z drugiej strony cała osobowość mojej żony, nie mogli być na nią źli.

W każdym razie pracowała z młodym mężczyzną o imieniu Randy, który był tenisistą. Nie byłem jeszcze tak daleko od gry, żebym mógł go pokonać, a on chciał grać ze mną. Był nominalnym Żydem i zgodziłem się grać z nim w tenisa, a nawet trochę mu pomóc w uderzeniach i nauczyć go strategii, jeśli przeczyta ze mną Ewangelię Marka. Tak właśnie zrobiliśmy i chciałbym ci powiedzieć, że został cudownie zbawiony, ale nie mogę, ale pewnego dnia Duch Święty zadziałał i on to dostał.

Nie pamiętam, w którym rozdziale byliśmy, cztery lub pięć czy coś w tym stylu z Marka i zrobiliśmy rozdział czasu. Nie spędziliśmy, wiesz, godzin na nauce, ale czytaliśmy fragment i rozmawialiśmy o nim, a potem szliśmy grać w tenisa, i dopóki go pokonywałem, on był zainteresowany kontynuowaniem tego i tak. To była świetna zabawa i był dobrym kolegą.

Mieliśmy tam dobrą przyjaźń, która zakorzeniła się w kontakcie mojej żony z nim w przyjaznej restauracji. Więc pewnego dnia to robimy, a ja rozmawiam, a on mówi, czekaj chwilę, mówi, czekaj chwilę, chyba zrozumiałem. Powiedziałem, co rozumiałeś? Ponieważ czytamy Marka.

Mówi, że chyba zrozumiał. Jeśli chcemy zobaczyć, co powiedziałby Bóg, gdyby przemówił, powinniśmy zobaczyć, co mówi Jezus. Ja myślę, a jeśli chcemy zobaczyć, co Bóg zrobiłby, gdyby działał na tym świecie, powinniśmy zrobić to, co zrobił Jezus, zobaczyć, co zrobił Jezus.

Powiedziałem, hallelujah, hallelujah. Byłem tym podekscytowany, ponieważ miał on wgląd, i wydaje mi się, że Pan dał mu ten wgląd. Nie wiem, co się stało.

Po jakimś czasie chyba się wyczerpaliśmy. Nawet zapomniałem. To było błogostawieństwo być jego przyjacielem i grać w tenisa.

Chłopcze, ekscytujące było dla mnie widzieć, jak Pan działa w jego życiu i oświeca go, przynajmniej częściowo, ku prawdzie. Mam nadzieję, że rzeczywiście poznał Pana. Kolosan 1:15 nazywa Chrystusa obrazem, ikoną niewidzialnego Boga.

Następne słowa, pierworodny całego stworzenia, oznaczają najwyższego, wybitnego ponad całym stworzeniem, ponieważ, lub dla, jest spójnikiem, wszystkie rzeczy zostały stworzone przez niego. Jezus zasługuje na pierwsze miejsce w stworzeniu, ponieważ był agentem Ojca w stworzeniu. To użycie pierworodnego, oczywiście, pochodzi z miejsc takich jak Jakub, który był drugim synem, ale stał się pierworodnym, mając prawa pierworództwa, ponieważ zastąpił Ezawę, i Psalm 89, mówiąc o Mesjaszu, Uczyniłem go moim pierworodnym, najwyższym z królów ziemi.

Tak więc w 2 Koryntian 4:4 i Kolosan 1:15 Jezus jest obrazem Boga. W dwóch innych fragmentach Paweł nie nazywa Chrystusa wprost obrazem Boga, ale uważa Zbawiciela za obraz, do którego wierzący będą się upodabniać. W Rzymian 8:29

Paweł przedstawia cel zbawienia jako uwielbienie wierzących lub, inaczej mówiąc, upodobnienie się do obrazu Chrystusa.

Rzymian 8:28 to jeden z najbardziej znanych wersetów w całym Piśmie Świętym. Wiemy, że dla tych, którzy kochają Boga, wszystko współdziała ku dobremu tym, którzy są powołani według Jego celu.

Tych, których przewidywał, tych też przeznaczył. Tych, których przeznaczył, omijając niektórych tam w 29, tych też powołał. Tych, których powołał, tych też usprawiedliwił.

Tych, których usprawiedliwił, tych również uwielbił. Wiemy, że Bóg działa we wszystkim dla dobra swego ludu, werset 28 z Rzymian 8, ponieważ dwa następne wersety pokazują, że Bóg działał dla ich największego dobra. Zaplanował i dokonał ich zbawienia od początku do końca.

Paweł używa pięciu czasowników w czasie przeszłym i pięciu aorystycznych: Bóg przewidywał, przeznaczył, powołał, usprawiedliwił i uwielbił swój lud. Mówisz, czekaj chwilę, uwielbienie jest przyszłością. Tak jest, ale to ten sam prosty czasownik w czasie przeszłym.

Dlatego Paweł mówi, że wierzący są tak samo dobrzy, jak uwielbieni. Dzieło Boże nie zostanie udaremnione pomimo oporów, grzechów i zmagających Jego ludu. On zachowa ich dla ostatecznego zbawienia.

Dla równowagi biblijnej powinienem powiedzieć, że ci, którzy są ludem Bożym, wyznają swoje grzechy, żyją dla Boga i wzrastają w łasce. Pominąłem fragment z powodu tych pięciu czasowników. Ci, których Bóg przewidywał, co rozumiem jako umiłowanych, przeznaczonych, wybranych z góry do zbawienia, powołanych, co oznacza skutecznie wezwanych do siebie przez ewangelię, usprawiedliwionych, uznanych za sprawiedliwych przed Jego boskim niebiańskim trybunałem, opartych na sprawiedliwości Chrystusa i uwielbionych, to znaczy, że będzie dzielił z nimi chwałę Chrystusa.

Dopiero w drugim Paweł rozwija. Wiemy, że dla tych, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu tym, którzy są powołani według Jego postanowienia. Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył, a tutaj Paweł rozszerza, tych przeznaczył, aby stali się podobni do obrazu Jego syna, aby On mógł być pierworodnym między wieloma braćmi.

W Rzymian 8:29 Paweł przedstawia cel zbawienia jako upodobnienie się wierzącego do obrazu Chrystusa. Chrystus jest wybitnym Synem Bożym, z dużej litery S, do którego dzieci Boże eschatologicznie się upodobnią, ponieważ Bóg sprawi, że my się upodobnimy. On nas przemieni, 1 Koryntian 15.

Chrystus jest naszym starszym bratem, duże B, i z racji rodzinnego podobieństwa z łaski i ducha Boga będą do niego podobni w chwale. Tak więc słowa obraz Boga nie są używane, ale idea jest tam, ponieważ słowo obraz wystarczy, aby przywołać tę ideę, ponieważ mówi o naszym byciu ukształtowanym na jego obraz, tak jak synowie i córki Boga z łaski zostali ukształtowani na obraz tego, który jest Synem Bożym wiecznie z natury. W kontekście rekreacji widzieliśmy to w tych fragmentach, prawda? Paweł w 1 Koryntian 15:49 naucza, że wierzący będą nosić obraz Chrystusa, drugiego Adama, w nieśmiertelności, tak jak nosili obraz Adama w śmiertelności.

1 List do Koryntian 15 zaczyna się od wersetu 45. Pierwszy człowiek, Adam, stał się istotą żywą. Widzieliśmy to w naszym pierwszym wykładzie w tym kursie. Ostatni Adam stał się duchem dającym życie.

Czy to zaprzecza fizycznemu zmartwychwstaniu Jezusa? Czy to zaprzecza fizycznemu zmartwychwstaniu Jezusa w rozdziale o zmartwychwstaniu? Nie, oczywiście, że nie. To, co mówi, to że Jezus jest tak utożsamiony z Duchem Świętym, że ekonomicznie rzecz biorąc, można by go nazwać Duchem Świętym. Ale to nie duchowość była pierwsza, ale naturalna, a potem duchowość.

Pierwszy człowiek, Adam, którego imię oznacza zakurzony, coś w tym stylu, był z ziemi. Człowiek z prochu. Drugi człowiek jest z nieba.

To jest jego pochodzenie. Jest boskim synem, który przyszedł z nieba na ziemię. W inkarnacji, jak człowiek z prochu, tak i ci, którzy są z prochu.

Umrzemy i powrócimy do prochu, jeśli umrzemy, zanim Jezus powróci. A jaki jest człowiek niebieski, tacy są i ci, którzy są z nieba. Tak jak nosiliśmy obraz człowieka prochowego, Adama, tak też będziemy nosić obraz człowieka niebieskiego, Pana Jezusa Chrystusa.

Będziemy podobni do Niego. Bóg upodobni nas do Chrystusa. W kontekście rekreacji, w 1 Liście do Koryntian 15:49, Paweł naucza, że wierzący będą nosić obraz Chrystusa, drugiego Adama, w nieśmiertelności, życiu i zmartwychwstaniu, tak jak nosili obraz Adama w śmiertelności, śmierci i grzechu.

Tutaj chodzi o zgodność z uwielbionym ciałem Chrystusa, co jest celem naszego zbawienia. Co te cztery fragmenty wnoszą do naszego studium obrazu Boga w człowieku? Jakie są te fragmenty u Pawła, które mówią o Chrystusie jako obrazie Boga? W jaki sposób pomagają nam to zrozumieć antropologiczną ideę, że istoty ludzkie są stworzone na obraz Boga? 2 Koryntian 4:4 i Kolosan 1:15, pierwsze dwa fragmenty, które studiowaliśmy, uczą, że Pan Jezus jest obrazem Boga. On obrazuje chwałę Boga w głoszeniu ewangelii, 2 Koryntian 4. W swoim wcieleniu objawia niewidzialnego Boga, Kolosan 1:15.

Adam i Ewa zostali stworzeni na obraz Boga. Jako człowiek, Jezus Chrystus jest obrazem Boga. Wcielony Chrystus jest widocznym przykładem tego, czym mają być istoty ludzkie.

On doskonale, zmieniając obraz z rzeczownika na czasownik, doskonale odzwierciedla Boga w ludzkim ciele. Oznacza to, że powinniśmy czytać o życiu Jezusa w ewangeliach, aby dowiedzieć się więcej o obrazie Boga. Pozostałe dwa fragmenty Pawła, które przedstawiają Chrystusa jako obraz, Rzymian 8:29 i 1 Koryntian 15:49, wnoszą dodatkowy wkład do naszego studium obrazu Boga w ludzkości.

Tutaj Chrystus jest eschatologicznym celem, do którego odkupieni mężczyźni i kobiety będą się dostosowywać. Dzieci Boże będą dzielić chwałę pierworodnego syna, Rzymian 8:29. Nosiciele obrazu Adama będą nosicielami obrazu drugiego i ostatniego Adama, gdy zostaną odziani w nieśmiertelność.

1 Koryntian 15:49. Chrystus Jezus jest zatem zarówno modelem, 2 Koryntian 4, Kolosan 1, jak i eschatologicznym celem, Rzymian 8, 1 Koryntian 15, obrazu Boga w istotach ludzkich. W naszym następnym wykładzie będziemy kontynuować badanie obrazu Boga, przyglądając się pracy emerytowanego profesora Roberta C. Newmana.

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat doktryny człowieczeństwa i grzechu. To jest sesja 6, Pauline Restoration of the Image in Christ, Efezjan 4:22-24.